

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 28.02.2006
KOM(2006) 89 endelig

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om handelsnormer for æg

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

I Rådets forordning (EØF) nr. 1970/90 om handelsnormer for æg fastsættes der regler for handel med æg, herunder en lang række meget tekniske regler.

Siden forordningen blev vedtaget i 1990, er den blevet ændret seks gange. Der er bl.a. foretaget ændringer for at indføre nye krav, f.eks. om mærkning af æg med producentens identifikationsnummer, og for at tilpasse nogle af de tekniske normer til de nye markedsbehov. Disse ændringer har gjort forordningen vanskelig at læse.

Forenkling af EF-lovgivningen er et centralt element i landbrugspolitikken og lovgivningsprocessen. Dette blev fremhævet i en nylig meddelelse fra Kommissionen om forenkling og bedre regulering inden for den fælles landbrugspolitik [KOM(2005) 509 endelig af 19. oktober 2005]. Ønsket om at erstatte Rådets forordning (EØF) nr. 1907/90 med forenklete og strømlinede bestemmelser og overføre de tekniske elementer til en kommissionsforordning med gennemførelsesbestemmelser skal derfor ses i denne sammenhæng.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om handelsnormer for æg

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for æg¹, særlig artikel 2, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Handelsnormer for æg kan bidrage til at forbedre æggernes kvalitet og dermed fremme salget. Det er derfor i producenternes, forhandlernes og forbrugernes interesse, at der anvendes handelsnormer for æg.
- (2) Erfaringerne med anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1907/90 af 26. juni 1990 om handelsnormer for æg³ viser tydeligt, at der er behov for yderligere ændringer og forenkling. Forordning (EØF) nr. 1907/90 bør derfor ophæves og afløses af en ny forordning.
- (3) Normerne bør i princippet gælde for alle æg fra høner af arten *Gallus gallus*, der afsættes i EF. Det ser dog ud til at være hensigtsmæssigt, at visse former for direkte salg fra producenten til den endelige forbruger holdes uden for normernes anvendelsesområde, når der er tale om små mængder.
- (4) Der bør skelnes klart mellem æg, der egner sig til direkte konsum, og æg, der ikke egner sig til direkte konsum, herunder knuste eller rugede æg, der er bestemt til anvendelse i fødevarerindustrien og i andre industrier. Der bør derfor fastsættes to særskilte kvalitetsklasser, nemlig klasse A- og klasse B-æg.
- (5) Forbrugeren bør have mulighed for at kunne skelne mellem æggene i de forskellige kvalitets- og vægtklasser og fastslå, hvilken produktionsmetode der er anvendt, jf. Kommissionens direktiv 2002/4/EF af 30. januar 2002 om registrering af

¹ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2005 (EFT L 307 af 25.11.2005, s. 2).

² EFT C [...] af [...], s. [...]

³ EFT L 173 af 6.7.1990, s. 5. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1039/2005 (EFT L 172 af 5.7.2005, s. 1).

virksomheder, der holder æglæggende høner, og som er omfattet af Rådets direktiv 1999/74/EF⁴. Dette krav bør opfyldes ved at mærke æggene og stemple pakningerne.

- (6) Æggene bør mærkes med producentens identifikationsnummer, som fastsat i direktiv 2002/4/EF, således at det er muligt at spore oprindelsen af de æg, der afsættes til konsum.
- (7) For at undgå svigagtig praksis bør klasse A-æg mærkes så hurtigt som muligt efter lægning.
- (8) Pakkerier, der er godkendt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer⁵, bør sortere æggene efter kvalitet og vægt.
- (9) For at sikre, at pakkerierne har det nødvendige udstyr til sortering af æg og pakning af klasse A-æg, bør de desuden godkendes af myndighederne og tildeles en pakkerikode, der gør det lettere at spore æg, der bringes i handelen.
- (10) Af hensyn til både producenterne og forbrugerne er det af afgørende betydning, at æg, der importeres fra tredjelande, overholder EF-normerne. Særlige bestemmelser i visse tredjelande kan dog berettige til undtagelser fra disse normer, hvis det kan garanteres, at de stemmer overens med EF-lovgivningen.
- (11) Medlemsstaten bør udpege det organ eller de organer, der skal have ansvaret for at overvåge denne forordning. Procedurene for overvågningen bør være ens.
- (12) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning.
- (13) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages efter Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁶ -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1 – Formål og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes vilkårene for afsætningen i EF af æg, der er produceret i EF eller importeret fra tredjelande.
Afsætningsvilkårene gælder også for æg bestemt til eksport fra EF.
2. Denne forordning gælder ikke for æg, som afhændes direkte til den endelige forbruger:
 - a) på producentens egen bedrift

⁴ EFT L 30 af 31.1.2002, s. 44. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁵ EFT L 139 af 30.4.2004, s. 55. Berigtiget i EFT L 226 af 25.6.2004, s. 22.

⁶ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- b) på et lokalt offentligt marked i produktionsregionen i den pågældende medlemsstat, bortset fra auktionsmarkeder, eller
- c) ved dørsalg.

Artikel 2 – Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) ”æg”: æg med skal fra høner af arten *Gallus gallus*, som er egnet til konsum eller til anvendelse i fødevareindustrien, bortset fra knuste æg, rugede æg og kogte æg
- 2) ”knuste æg”: æg, hvis skal og hinder er ødelagt, således at indholdet kan ses
- 3) ”rugede æg”: æg fra tidspunktet for anbringelsen i rugemaskine
- 4) ”afsætning”: at opbevare eller udstille med henblik på salg, udbyde til salg, sælge, levere samt på enhver anden måde bringe i omsætning
- 5) ”produktionssted”: en virksomhed, der holder æglæggende høner, og som er godkendt i overensstemmelse med direktiv 2002/4/EF
- 6) ”pakkeri”: en virksomhed, der sorterer æggene efter kvalitet og vægt, og som er godkendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 853/2004
- 7) ”endelig forbruger”: den endelige forbruger af en fødevare, som ikke anvender varen som led i en fødevarevirksomheds aktiviteter.

Artikel 3 – Kvalitets- og vægtklasser

- 1. Æggene inddeles i følgende kvalitetsklasser:
 - klasse A eller ”friske”
 - klasse B eller ”2. kvalitet”.
- 2. Klasse A-æg sorteres også efter vægt.
- 3. Klasse B-æg må kun leveres til virksomheder i fødevareindustrien og andre industrier.

Artikel 4 – Mærkning af æg

- 1. Klasse A-æg mærkes med produktionsstedets identifikationsnummer, som fastsat i punkt 2 i bilaget til direktiv 2002/4/EF, for bl.a. at gøre det muligt at fastslå produktionsmetoden.
- 2. Mærkningen af æg i overensstemmelse med stk. 1 skal foregå på produktionsstedet eller på det første pakkeri, som æggene leveres til.
- 3. Uanset artikel 1, stk. 2, skal æg, som producenten sælger til den endelige forbruger på et lokalt offentligt marked i produktionsregionen i den pågældende medlemsstat, mærkes i overensstemmelse med stk. 1.

Medlemsstaterne kan dog fritage producenter, hvis bedrift ikke overstiger 50 æglæggende høner, for dette krav, såfremt bedriftens navn og adresse er angivet på salgsstedet.

Artikel 5 – Pakkerier

1. Æggene sorteres efter kvalitet og vægt i pakkerier.
2. Den ansvarlige myndighed skal godkende pakkerierne til sortering af æg og tildeler enhver virksomhed eller enhver producent, der råder over egnede lokaler og teknisk udstyr til sortering af æg i kvalitets- og vægtklasser, et pakkerinumnummer. En sådan godkendelse kan trækkes tilbage, hvis de betingelser, der fastsættes i henhold til de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages efter artikel 11, ikke længere er opfyldt.

Artikel 6 – Import af æg

1. Kommissionen foretager en vurdering af de handelsnormer for æg, som gælder i et eksporterende tredjeland, hvis det pågældende land anmoder om det. Vurderingen omfatter reglerne for mærkning, etikettering, produktionsmetoder og kontrol såvel som gennemførelsen heraf. Er der ifølge Kommissionen tilstrækkelig garanti for, at de anvendte regler stemmer overens med EF-lovgivningen, skal æg, der importeres fra de pågældende tredjelande, mærkes med et identifikationsnummer svarende til det, der er nævnt i artikel 4, stk. 1.
2. Kommissionen forhandler eventuelt med de pågældende tredjelande om, hvilke foranstaltninger de skal træffe for at kunne yde tilstrækkelig garanti, som nævnt i artikel 1, og indgår aftaler om sådanne garantier.
3. Hvis der ikke ydes tilstrækkelig garanti for, at reglerne stemmer overens med EF-lovgivningen, skal importerede æg fra det pågældende tredjeland mærkes med en kode, der gør det muligt at identificere oprindelseslandet, og med en angivelse af, at produktionsmetoden er "uspecificeret".

Artikel 7 – Kontrol

1. Medlemsstaterne udpeger organer, der skal kontrollere overholdelsen af bestemmelserne i denne forordning.
2. De i stk. 1 nævnte organer kontrollerer de produkter, der er omfattet af denne forordning, i alle afsætningsled, herunder i forbindelse med lastning, losning og transport. Foruden stikprøvetagning skal der foretages kontrol på grundlag af en risikoanalyse, idet der tages hensyn til såvel virksomhedstype og afsætningsmængde som oplysninger om, hvorvidt den erhvervsdrivende hidtil har overholdt handelsnormerne for æg.
3. For klasse A-æg, der importeres fra tredjelande, skal den i stk. 2 fastsatte kontrol foretages på tidspunktet for toldbehandlingen og før overgangen til fri omsætning.

Klasse B-æg, der importeres fra tredjelande, må kun overgå til fri omsætning, hvis det på tidspunktet for toldbehandlingen kontrolleres, at deres endelige bestemmelsessted er forarbejdningsindustrien.

Artikel 8 – Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 9 – Meddelelser

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning.

Artikel 10 – Komité

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg.
2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF. Det i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum fastsættes til en måned.
3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 11 – Gennemførelsesbestemmelser

Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til denne forordning efter den procedure, der er henvist til i artikel 10, stk. 2, navnlig om:

- 1) hyppighed af indsamling, levering, konservering og behandling af æg
- 2) kvalitetskriterier og vægtsortering såvel som undtagelser til sorteringskravene
- 3) nærmere enkeltheder vedrørende angivelser på æg og deres emballage
- 4) stikprøver og kontrol
- 5) regler for samhandelen med tredjelande
- 6) de meddelelser, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 12 – Ophævelse

1. Forordning (EØF) nr. 1907/90 ophæves med virkning fra den 1. juli 2007.
2. Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 13 – Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra den 1. juli 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG

Sammenligningstabel

Forordning (EØF) nr. 1907/90	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 2
Artikel 2, stk. 1	Artikel 1, stk.1
Artikel 2, stk. 3	–
Artikel 2, stk. 4	–
Artikel 3	–
Artikel 4	–
Artikel 5, stk. 1 og 3	Artikel 5
Artikel 5, stk. 2	–
Artikel 6, stk. 1 og 2	Artikel 3
Artikel 6, stk. 3	Artikel 11
Artikel 6, stk. 4 og 5	–
Artikel 7, stk. 1, litra a)	Artikel 4, stk.1
Artikel 7, stk. 1, litra b) og c)	Artikel 6
Artikel 7, stk. 1, litra d)	Artikel 11
Artikel 7, stk.2	–
Artikel 8	–
Artikel 9	–
Artikel 10	–
Artikel 11	–
Artikel 12	–
Artikel 13	–
Artikel 14	–
Artikel 15	–
Artikel 16, stk. 1, første punktum	Artikel 1, stk. 2
Artikel 17	–
Artikel 18	Artikel 7, stk. 1 og 2
Artikel 19	–
Artikel 20, stk. 1	Artikel 11
Artikel 20, stk. 2, 3 og 4	–
Artikel 21	Artikel 8
Artikel 22, stk. 1	Artikel 9
Artikel 22a	–
Artikel 23	Artikel 12
Artikel 24	Artikel 13
Bilag I	Bilag